

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Tartalmas vakáció

A tanév befejezése után, a nyári szünetben a siklói katolikus iskola diákjai négy táborban vehettek részt.

Hiánypótló angol nyelvi tábort szervezett iskolánk júniusban. A tábor célja volt, hogy iskolai kereteken kívül, kötetlenül ismerkedjenek a diákok az angol nyelvvel, gyarapítsák kulturális ismereteiket, szókincsüket fejlesszék. A programok között szerepelt idegen nyelvű reggeli torna, játékos nyelvi foglalkozások, idegen kultúrához kapcsolódó kreatív foglalkozások, közismert popdalok tanulása, tánctanulás. Természetesen a táborból nem maradhatott ki a játékos feladatokból összeállított ügyességi vetélkedő és a tábortűznél sült szalonna sem. A tábor legemlékezetesebb momentuma a záró ünnepség volt, ahol a gyerekek vendégül láttak néhány kedves szülőt, és megtisztelte őket az iskola vezetősége is azzal, hogy elfogadta erre a gyerekek meghívását, amit angol nyelven, saját kézzel kreáltak.

A 2. német nyelvi tábor 2014. június 23-tól 27-ig került megrendezésre. A program célja a tizenéves korosztály idegen nyelvek iránti érdeklődésének a felkeltése, egy idegen nyelven feliratozott környezetben való eligazodás és nem utolsósorban a szocializáció elősegítése. A nyelvórák témája kötődött az évszakhoz, a természethez, a strandhoz, a nyaraláshoz. Minden foglalkozást német gyermekdalok és mondókák zártak; ezeket feladatlapok segítségével lefordítottuk és megtanultuk a szavakat, kifejezéseket. A kreatív foglalkozások során elkészült Harkány címere, a strand játszótere, a park és a tábor is modellezve. Az agyagfigurák mellé kerültek a megfelelő német szavak. A német nyelvű foglalkozások kitöltötték a délelőttijeinket. Délutánonként a harkányi és a siklói strandra látogattunk, túráztunk, szalonnát sültünk, bográcsoztunk. A táborban tanultakról a búcsúesten adtunk egy kis ízelítőt tanárainknak: verset mondtunk, énekeltünk, táncoltunk.

Idén már második alkalommal szerveztük meg a gyerekek számára a balatoni kerékpártúrát augusztus 3-10 között. Nem kisebb dologról van szó, mint arról, hogy 15 diákkal kerékpároztunk körbe a Balatont. Fonyódról indult a csoport és oda is ért vissza. Az útvonal teljes hossza kb. 210 km. Ebből úgy 180 km-t sikerült kerekézni – az egyik esős napon vonattal jutottunk el a következő szálláshelyünkre. Naponta 30-45 km-t tettünk meg. A gyerekek jól bírták a terhelést, nem dőltek ki a sorból, nem volt nyafogás. Minden napra akadt valami érdekes, izgalmas látnivaló: harcászati kiállítás az út mellett, turbános török ház, lovas kocsival Salföldről Kékkútra mentünk át, csónakáztunk Tapolcán a tavasbarlangban, láttunk egy kis Afrikát Balatonedericsen, megnéztük Keszthelyen a Balaton Múzeumot, és a fenékpusztai madárgyűrűző telepen 47 pihenő gólyát láttunk egyszerre. Természetesen nem maradt ki a strand sem: naponta élveztük a Balaton vizét.

Végül a sporttábor következett: augusztus 11-én indult el a 15 fős csapat az iskolából a Szekszárdtól 12 km-re fekvő Szálkára. Az itt töltött napok állandó programjai voltak: reggeli torna, étkezések, csendes pihenő, éjszakai őrség, túrák, sportversenyek, strandolás. A gyerekek megismerkedtek a következő sportágakkal: asztalitenisz, bocc, darts, lengőteke, petanque, erőemelés, strandröplabda, tollaslabda, vízilabda. A tábor ideje alatt meglátogatták a paksi atomerőművet, Grábócon az ortodox templomot. Egy előadás keretében hallottak a Sárköz történetéről, néprajzáról, kultúrájáról is. Az utolsó estén ünnepélyes keretek között vehették át a versenyeken megnyert érmeiket, meghallgatták a Fabula együttes gitárosát, majd tábortűz zárta a programot.

A táborok a gyerekek számára ingyenesek voltak, az iskola pályázaton nyert pénzből finanszírozta a programokat.

„Katona vagyok én, ország építője...”

Életünkől elválaszthatatlan a harc. Isten teremtett így nemcsak bennünket, de mindent a földön és az univerzumban. A puszta létért is küzdenünk kell. Jelképnek is vehetjük, hogy mivel sokkal biztonságosabbnak éreztük magunkat Édesanyánk szíve alatt, nem is akartunk elválni tőle,- de amikor eljött az óra, és világra kellett jönnünk, ordítással kezdtük az életet, mert még a levegőért is harcolnunk kell életünk utolsó percéig.

Csak hogy melyikünk gondolja ezt végig? Mindent a legtermészetesebbnek veszünk, és elhittjük magunkkal, hogy nekünk minden jár.

Mivel mindenért küzdenünk kell, ezért mondja a Szentírás: „Katona-sors az ember élete”. És mivel Urunk, Jézus Krisztus is jól tudta ezt, ezért mondja: „Erőszakosaké a mennyek országa”. Nagy tévedésben van az, aki azt gondolja, hogy a kereszténység csupán ajátosságot jelent. Mint mindenért, a hitünkért, Krisztusért is meg kell küzdenünk.

A világnézetek pergőtüzébe kerültünk. Élet-haláharc dúl körülöttünk, és most már bennünk, népünkben is. A világ évszázadok óta véres háborút indított a Sátán irányításával Krisztus és a keresztény világszemlélet ellen. Amikor ezt az 1800-as évek végén XIII. Leó pápa észrevette, elrendelte, hogy minden szentmise végén a pappal együtt térdelve imádkozzunk a szellemi harcok nagy bajnokához, Szent Mihály főangyalhoz, hogy védelmezzen minket a harcban és a Sátán kísértései ellen legyen oltalmazónk.

Mint rubinmises paptestvéretek, és mint tartalékos tábori lelkész, aki egy vitéz, harcedzett tábornok fia, nyíltan kijelenti nektek, kedves olvasók, hogy keresztény magyarok is csak akkor leszünk, vagy maradunk, ha Szent Mihály zászlaja alatt felvesszük a harcot a Sátán minden praktikája ellen, és hűséget esküszünk Krisztusnak, akit a jezsuita Szent Ignác és a mi Prohászka püspökünk Dux generalis-nak, Vezérlő generálisunknak, hadvezérünknek, parancsnokunknak nevez.

A toborzás megindult! Krisztus vár téged. Fel a fejfel! Ez a harc a mienk!

+ Szabolcs atya

Gondviselés (8.)

2014. június 14-én szombaton az álmos hajnalon (mivel a Liszt Ferenc repülőtérén ébren töltöttem az éjszakát) indultam Hollandiába Boglárka lányomat meglátogatni, aki ösztöndíjjal Arnhemben közgazdasági tanulmányokat végez. A fapados repülő hajnali indulását némileg késleltettem szerencsétlenkedésemmel, mert derékszíjamat veszélyesnek minősítette a biztonsági rendszer. Ennek ellenére pontosan indultunk és érkeztünk. Reggel 8 órakor a hollandiai Eindhoven repülőterén rácsodálkoztam arra, hogy kifelé senki nem kíváncsi az útlevelemre, és határozott kívánságomra sem kapok pecsétet bele. Rövid nézelődés után Nijmegenbe (ősi holland kisváros) utaztam tovább vonattal és egyetlen súlyos csomagommal. Dél tájban értem oda, az ékszerszerű kisváros nyugodt polgári szombatját élte, a parkban zenekar zenélt a számos hallgatóságnak. Fáradságomat feledve örömmel fényképeztem a középkori főtéren álló „St. Stevenskerk” (Szt. István templom) lenyűgöző szépségét, gyönyörű orgonáját, és észrevettem, hogy a pad alá tett bőröndömet közelről vizsgálgatja a sekrestyés. Órákkal később már beteltem a szépségekkel, mikor egy téren zenélő fúvósoknál jó fotótémát fedeztem fel: A zenekar „Kutyáknak tiltott hely” tábla köré települt, kajánul a „Vonyítani tilos” jutott eszembe. Csomagomat rövid ideig magára hagyva több nézetből fényképeztem a fúvósokat, majd elégedetten mentem bőröndömhez... AMI NEM VOLT OTT!!! Riadtan néztem körbe, sehol... Körbefutottam a teret, sehol... Merre fussak, keressem, ebben a déli polgári nyugalomban, amikor korom, súlyom miatt futni is nehezen tudok... Fejemben zakatoltak a gondolatok, van néhány jó képem a zenekarról, de se pénzem, se irataim, se mobiltelefonom, semmim. Itt megkopott orosz tudásom is használhatatlan. Félőrlten loholtam föl s alá, magamnak bemesélve, hogy nem is ott hagytam, ahol nincs. Egy zordon úr látva pánikomat a hollandokra jellemző nyugodt fejhangon mondott valamit, és mutatott a közelbe, egy kisvendéglő tálalójába. Ha a fa tetejére mutat, oda is felmentem volna. Rohantam a mutatott helyre, ott három lengyel vendégmunkás lány készítette a rendeléseket, és a sarokban odavetve OTT VOLT A BŐRÖNDÖM! Hihetetlen, de igaz! A lengyel lányok dolgoztak, nevettek, csiviteltek, nem foglalkoztak velem, de kaptak tőlem egy-egy puszit. A bőröndöm is kapott, úgy örültem. Még felfogni sem tudtam, hogy a gondviselő ismét velem volt. Rájöttem, nem tolvaj vitte el, egy magára hagyott bőrönd veszélyt jelenthet, akár meg is semmisíthették volna, ha nem kutatom és találom meg percek alatt.

És hogy milyen gyarló az ember, másnap, vasárnap délután Arnhemben Bogival a keresztieskakasos toronydíszű templomban a vélhetően evangélikus istentiszteleten már eszembe sem jutott a szombati csoda. Utána eszméltem, hogy ismét hálával tartozok a Teremtőnek, mert mi lett volna, ha... De nem lett.

Billingérezés

Mi is az a billingérezés? Eredetileg a szőlőföldek szüret utáni bejárása.

Huchtahausen Lajos veszprémi egyházmegyes pap 1900-ban látta meg a napvilágot és 98 éves korában költözött a boldog örökkévalóságba. Lajos atya, aki mondhatjuk, hogy végigélte az egész XX. századot, a fenti címmel írt könyvet, melyben gondolatban bejárja az egész csaknem 100 éves időszakot.

(A könyv egyébként a Veszprémi Érseki Levéltár gondozásában jelent meg, nagyon hasznos olvasmány.)

Ez adta az ötletet, hogy a lassan-lassan tovatűnő nyárról szóló írásomnak magam is ezt a címet adjam.

Amennyiben egy picit visszatekerjük az idő kerekét, talán plébániánk életében a nyári időszak egyik legjelentősebb eseménye-ha nem a legjelentősebb eseménye- a bérálás volt.

Dr. Udvardy György pécsi megyéspüspök **2014. június 15-én** megbérálta a siklósi és siklós környéki fiatalokat.

Hisszük és reméljük, hogy ezek a fiatalok a jövőben kézzelfogható módon lesznek a Mester tanú, akik szavukkal és példájukkal tanúságot tesznek arról, hogy ki is az igazi BARÁTJUK.

A Bérálásra sajnos az is kiderült, hogy a húsvétkor még annyira hön áhított norvég pályázat, melyen a katolikus iskolával együtt indultunk volna, nem valósul meg.

Főpásztorunk azonban türelemre, megértésre és nyugalomra intett bennünket.

2014. június 16-án a Szent Imre Katolikus Iskola tanévzáró szentmiséjére került sor templomunkban.

2014. június 19-én templomunkban és a máriagyűdi bazilikában teljesített zenei szolgálatot a Budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola Kamarazenekara. A fiatal tehetségeket Dinnyés Soma tanár úr készítette fel. Köszönjük, hogy eljöttek Siklóusra!

2014. június 21. Diákonusszentelés volt a pécsi bazilikában. Battonyai János papnövendéket szentelte fel a püspök úr, aki Attila atya plébánossága alatt volt Siklóson gyakorlaton.

Az idei évben papszentelés még nem volt, de reméljük, hogy hamarosan lesz, és akkor primíciát(első mise) is tarthatunk Siklóson.

2014. július 1-én Szentlászlói gyerekek 40 fős csapata látogatott el hozzánk Bechea Celestin plébános úr vezetésével.

Ugyancsak a fenti dátummal kezdte meg, Fekete Zoltán kispap nyári gyakorlatát

2014. július 7-12 Hittantábor volt Orfűn. Hála Istennek az idei évben többen voltunk, mint tavaly.

Bár ebben az időszakban az időjárás nem volt kegyes a táborlakókhoz, ez a jókedven mit sem változtatott.

2014. július 29-én Nikodémus óra volt Siklóson. Vendégünk Bukovics István szajki plébános atya volt.

2014. augusztus 2-án Rubinmise volt Siklóson. Dr.Barlay Ödön Szabolcs ciszterci atya látogatott haza, közénk.

2014. augusztus 8-9. A Budapesti Műszaki Egyetem Katolikus Közösségének 10 derék fiatalja látogatott el hozzánk biciklitúra keretében.

2014. augusztus 9-én Családi nap volt a siklósi plébánián. A családi napon kevesebben voltunk, mint tavaly, de aki itt volt jól érezte magát.

2014. augusztus 17-én. Zarándokcsoport kereste fel a templomot Solymárról. A csoport vezetője kezdő építész korában dolgozott Siklóson, a templom környékén. Azóta is szívesen jár vissza erre a vidékre.

2014. augusztus 17-én Farkas Béla atya aranymiséjét ünnepeltük. Azt hiszem mély lelki élmény volt valamennyiünk számára a mise, valamint a kötetlenebb hangvételű személyes találkozás is.

2014. augusztus 18-19-20 Plébániánk zarándoklatot szervezett Medjugorjéba. Siklósról és Baranya déli részéről 44-en vágunk neki a zarándoklatnak. Bátran leírhatom, hogy valamennyien nagyon sokat kaptunk ettől a három naptól.

2014. augusztus 30.-án Nikodémus óra volt Siklóson. Vendégünk Barics Gáborics pécs-kertvárosi káplán úr volt.

Ezek az események színesítették, gazdagították nyári időszakunkat.

Megalapozott reményünk van arra, hogy az előttünk álló őszi hónapok is tartalmasak és lélekemelőek lesznek valamennyiünk számára!

Dohány Zoltán
plébános

Szeptemberi programjaink:

Szeptember 1.	Hétfő	8 óra a Szent Imre Katolikus Általános Iskola tanévnyitó szentmiséje templomunkban.
Szeptember 4.	Elsőcsütörtök	Elsőcsütörtök reggel 6 órakor szentmise az Oltáriszentség tiszteletére.
Szeptember 5.	Elsőpéntek	Elsőpéntek 18 órakor szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért.
Szeptember 6.	Szombat	Szombat 15 órakor imaóra a templomban. 16 órakor szentmise a fatimai Szűzanya tiszteletére. Agapé a Sekrestyében.
Szeptember 7.	Vasárnap	16 óra Szentmise Kisharsányban./Búcsúi mise/ 16 óra 30 perc Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás a templomban.
Szeptember 13.	Szombat	A Serra közösség Veni sanctae szentmiséje Siklóson.
Szeptember 14.	Vasárnap	8 óra 30 perc hittanos Veni Sanctae. 16 óra Ovis és családi szentmise, gyermekmise. 16 óra Búcsúi szentmise Kistapolcán.
Szeptember 21.	Vasárnap	11 óra 45 perc Szentmise Nagytótfaluban.
Szeptember 24.	Szerda	18 órától Bibliaóra a plébánián.
Szeptember 27.	Szombat	10 és 12 óra között Nikodémus órája a templomban. Farkas Béla atya jön gyóntatni. 16 óra 30 perc A szeretetláng imamozgalom imaórája templomunkban.

2014. szeptemberi imaszándékok

Evangelizációs imaszándék: Hogy a keresztények, Isten szavától ihletve, elkötelezzék magukat a szegényeknek és a szenvedőknek nyújtandó segítségben.

Egyetemes imaszándék: Hogy az értelmi fogyatékosok megkapják azt a szeretetet és segítséget, amelyre méltóságteljes élethez szükségük van.

Rád építetek! – Egerszalók 32. ifjúsági találkozó 2014. július 16-20.

A hit, amely éltet minket az alap, amely ha nincs vagy ha instabil könnyen felboríthatja életünket. Egerszalókon igyekeztek ezt az alapot megerősíteni bennünk. Előadások és programok mellett kiscsoportokban kibontakozhattunk és kifejthettük véleményünket amiket hallhattunk nagy előadóktól. Egyik ilyen kiscsoportos beszélgetést idézve valami megragadott engem: „Nem csak mi építünk Istenre, hanem Ő is épít mi ránk”. Az előadások során lehetett hallani az emberi kapcsolatokról, érzésekről (csalódások, megvetés, megbocsátás), abortuszról és rengeteg olyan dologról ami megakadályozhat, illetve segíthet lelki házunk építésében. Mert építhetünk mi házat, de ha nincs aki megtámasztja, aki kellő alapot adjon építményünknek vagy ha csak félig építünk rá és nem arányosan, az könnyen felborul és életünk káoszba fullad. De szólhat közbe más is építkezésünkbe, ami romboló hatással lehet ránk Isten felé. Ezért építsük házunkat Istennel együtt az Ő sziklájára amit ad számunkra és házunk örökké állni fog. A fiatalok akik részt vettek az eseményen mind szolgálatra kész volt és segített a másikon, még ha egyesek sátra nem akart normálisan összeállni vagy bármi más segítségre szorultak, mindig volt valaki, aki nyújtotta a kezét a másik felé. Valóban szeretettel teljes közösséggel találkoztam ott, akik szívesen várnak jövőre régi és új tagot is egyaránt.

Bíró Attila